

der forekommer mig kun at kunne forstaaes saaledes, at der i Kraft af denne Lov ikke vil kunne foretages noget for Staten i finantfiel Henseende Bindende, forinden der i Finantsloven er givet en Bemyndigelse dertil. Nu følger det ganske vist af sig selv, at Finantsministeren ikke kan gjøre nogen Udtælling af Statskassen, der ikke har udtrykkelig Hjemmel i Finantsloven. Men det forekommer mig, at det Moment, som den ærede Finantsminister tillagde en saa stor Betydning, og paa hvilket han ogsaa opfordrede os til at lægge den største Vægt, vilde tabe al Betydning, dersom den Hjemmel, som Finantsloven skulde give til at gjøre Udtællinger til Opfyldelse af den her foreslaaede Lov, skulde indskrænke sig til den blotte Form, til den blotte formelle Udgiftsordre i saa Henseende. Det er bekjendt, at der tidligere har hersket en Mening, som heldigvis lidt efter lidt er forstummet, men som dog maaskee endnu har efterladt sig noget Residuum, isølge hvilken Finantsloven, for at jeg skal udtrykke mig kort og brusque, skulde være en Lov over alle Love, saa at Finantsloven skulde kunne forandre enhver Lov, forsaavidt denne kom ind under finantfielle Betragtninger. Dette er urigtigt, men en saadan Opfattelse kunde endda i nærværende Tilfælde forstaaes, dersom det foreliggende Lovforslag gik ud paa, at de deri omhandlede Arbejder skulde udføres for Statskassens Regning. Saavidt er man derimod dog aldrig nogeninde gaaet, at Finantsloven skulde kunne fritage Regjeringen for at opfylde Contracter, indgaaede med Tredeemand. En Udgiftsordre paa Finantsloven til at fuldbyrde en Contract, der med Hjemmel i en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov, altsaa med fuld Bemyndigelse for Regjeringen, er afsluttet af denne, er jo derfor den pureste og blotteste Formsag, der paa ingen Maade er forskjellig fra f. Ex. saadanne Bevillinger, der udfordres for at kunne dække Renten af Statsgjælden. Men en saadan Udgiftsordre kan Finantsministeren dog umuligt tillægge nogen Vægt, og deri kan han umuligt troe, at vi ville kunne finde nogen Beroligelse, forsaavidt vi maatte føle nogen Uro med Hensyn til Sagens finantfielle Side. Jeg maa derfor ønske, at dette Spørgsmaal fuldstændigt opklares. Dersom In-

denrigsministeren og Finantsministeren virkelig ere enige, saa kan jeg ikke troe, at Indenrigsministeren kan ansee sig berettiget til uden at oppebie Bevilling paa Finantsloven, at afslutte Contracter med Tredeemand, bindende for Staten, medens Finantsministeren samtidigt lægger Vægt paa, at den her foreslaaede Lov ikke bliver en Bevillingslov, og at altsaa den Bestemmelse, at den effective Udførelse af Anlægget først kan stee, efter at den dertil fornødne Bevilling er opført i Finantsloven, ikke er en Formsag. Jeg maa ansee det for meget vigtigt — og jeg veed, at jeg ingenlunde staaer ene med denne Mening —, at det oplyses, at der ikke er en Uoverensstemmelse i Opfattelsen i saa Henseende mellem de to Ministre, og da de begge ere tilstede, maa jeg ansee det for ønskeligt, at enhver Tvivl derom fjernes ved Udtalelser fra deres Side, hvilke jeg saaledes imødeseer.

Indenrigsministeren: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger) fastholdt sin Formening om, at den væsentlige Betegnelse af de to forskjellige Liniers forskjellige Bygningsmaade laa i selve Summerne. Det forekommer mig dog imidlertid, at der ikke let kan gives nogen fylligere Betegnelse af Bygningsmaaden af Linien under Litra a end den, der er givet i sidste Stykke af § 1, hvor det ligefrem er sagt, at den skal bygges i Hovedsagen overensstemmende med en allerede under Bygning værende og om ikke lang Tid fuldenbt Bane. Dette er i mine Tanker en langt fylligere Betegnelse af denne Banes Bygningsmaade end den, som alene ligger i en vis Overslagssum. Hvad den anden Bane angaar, da er det ganske vist, at man ved den ikke i selve Lovforslaget har paa samme Maade kunnet henvise til en allerede tidligere bestaaende Banes Bygningsmaade, og det af den simple Grund, at vi ikke tidligere her i Landet have havt nogen let bredsporet Jernbane. Hvis det havde været Tilfældet, havde jeg naturligvis ogsaa for Silkeborgbanen valgt denne bestemte Betegnelse af Bygningsmaaden. Men ikke desto mindre forekommer det mig dog, at der i det sidste Stykke af § 1 ogsaa om Silkeborgbanens Bygningsmaade er sagt Alt, hvad der